

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.349/1
van 11 mei 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Omgeving,
Natuur en Landbouw ‘tot wijziging van bijlage I bij het
ministerieel besluit van 19 maart 2004 houdende vaststelling van
de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen in uitvoering
van artikel 1.1.2 en artikel 5.9.2.1*bis* van het besluit van de
Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en
sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’

Op 11 april 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot wijziging van bijlage I bij het ministerieel besluit van 19 maart 2004 houdende vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen in uitvoering van artikel 1.1.2 en artikel 5.9.2.1*bis* van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 4 mei 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 mei 2017.

*

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

2. Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 ‘betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s’ verplicht de lidstaten om een milieubeoordeling uit te voeren voor bepaalde plannen en programma’s die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in een arrest van 27 oktober 2016¹ een interpretatie gegeven van het begrip “plannen en programma’s”, zoals dit in richtlijn 2001/42/EG voorkomt, waardoor de toepassing van die richtlijn in een aanzienlijke mate lijkt te worden verruimd. Uit de interpretatie die het Europees Hof aan het betrokken begrip geeft, lijkt immers te moeten worden afgeleid dat aan normatieve bepalingen die een belangrijk geheel van voorwaarden vaststellen waaraan concrete projecten moeten beantwoorden die mogelijk aanzienlijke milieueffecten met zich brengen, als “plannen en programma’s” in de zin van de voornoemde richtlijn 2001/42/EG dienen te worden beschouwd zodat op die bepalingen de regeling van de voornoemde richtlijn moet worden toegepast.

Aldus begrepen zou het ontwerp van ministerieel besluit het best aan een milieubeoordeling en aan de daarmee samenhangende inspraakprocedure worden onderworpen. De ontworpen regeling kan immers worden beschouwd betrekking te hebben op een “plan of programma” in de zin van richtlijn 2001/42/EG, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie in het voornoemde arrest.² Het ontworpen besluit bevat inderdaad een regeling inzake ruimtelijke ordening die niet beperkt blijft tot het regelen van het gebruik van een klein gebied op lokaal niveau, of tot slechts een kleine wijziging. De ontworpen regeling biedt tevens een kader voor het toekennen van een omgevingsvergunning voor een bijlage I of II-project van richtlijn 2001/42/EU.

De gemachtigde bevestigde dat met betrekking tot de ontworpen regeling alsnog geen milieubeoordeling werd uitgevoerd, noch een inspraakprocedure werd doorlopen.

¹ HvJ 27oktober 2016, nr. C-290/15, d’Oultremont e.a, inzonderheid de overwegingen 43 tot 46 en 49 en 50.

² Aan deze stelling wordt geen afbreuk gedaan door de argumenten die door de gemachtigde werden aangedragen en die onder meer verband houden met de specificiteit en de beperkte draagwijdte van de ontworpen maatregelen en met het gegeven dat de ontworpen regeling geen verplichting inhoudt om een bepaald stalsysteem te bouwen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. In het tweede lid van de aanhef van het ontwerp wordt onder meer verwezen naar artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’, zoals die bepaling “het laatst (werd) gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2017”.

Artikel 1.1.2 van het besluit van 1 juni 1995 is evenwel voor het laatst gewijzigd bij artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2017 ‘tot wijziging van diverse besluiten, wat betreft het beleidsdomein Omgeving’. Met vervange derhalve in het tweede lid van de aanhef van het ontwerp de zinsnede “, artikel 1.1.2, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2017,” door de zinsnede “, artikel 1.1.2, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2017,”

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME